

ΓΝΩΣΤΑ ΚΑΙ ΑΓΝΩΣΤΑ

Γράφει ο Αντώνης Αμπατζής → ampandonis@gmail.com

ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ Ποιός κέρδισε τελικά;

Ο χρόνος ο οποίος γράφτηκε αυτό το άρθρο είναι πριν από το δημοψήφισμα. Θα έχει ήδη μεσολαβήσει ένα ολοκληρωμένο Σαββατοκύριακο αλλά το κυριότερο θα ξέρουμε και το αποτέλεσμα. ΝΑΙ ή ΟΧΙ. Ναι ή όχι σε τί; Σίγουρα οι πολιτικές και οικονομικές εξελίξεις θα έχουν τρέξει, ίσως να τρέχουν και τώρα που διαβάζεται αυτές τις γραμμές. Το σίγουρο είναι ότι και με ΝΑΙ και με το ΟΧΙ σίγουρα τίποτα δεν θα είναι όπως πρώτα. Η δυσκολία θα είναι εκεί, απλώς θα έχει αλλάξει ο βαθμός της. Το πώς και το γιατί έφτασε η κατάσταση ως εδώ τελικά είναι διφορούμενη. Τα λάθη πολλά και τεράστια και από τους δανειστές αλλά και από όλες τις ελληνικές κυβερνήσεις που πέρασαν από την αρχή της κρίσης.

Και ας απαρυθμίσω. Τα πρώτα σημάδια της κρίσης άρχισαν επί κυβερνήσεως Κωνσταντίνου Καραμανλή. Πολλοί δεν το δέχονται ενώ άλλοι αναφέρουν ότι οι ρίζες της είναι ακόμα πιο μακριά στο παρελθόν. Όμως η κυβέρνηση του κου Καραμανλή είναι η πρώτη που πέφτει εξαιτίας αυτού γεγονότος, χωρίς να ολοκληρώσει την τετραετία. Επόμενη κυβέρνηση: Γεωργίου Παπανδρέου. Οι προσδοκίες για ένα καλύτερο μέλλον βουλιάζουν στο μικρό λιμανάκι του Καστελόριζου, όταν ο κος Παπανδρέου μας ανακοίνωσε την «τεχνική» βοήθεια από το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο και την Ευρωπαϊκή Ένωση. Σχεδόν μετά από δύο χρόνια η κυβέρνηση του καταρρέει. Επόμενος, ο εντολοδόχος πρωθυπουργός ο κος Παπαδήμας. Είναι αυτή η κυβέρνηση η οποία θα προσπαθήσει να βγάλει τα κάστανα από την φωτιά. Τα μέτρα που ψηφίζονται είναι σκληρά ενώ ταυτόχρονα γίνεται και το περίφημο PSI το κούρεμα των ομολόγων από τον ΙΔΙΩΤΙΚΟ τομέα. Μετά από αυτό το σύντομο διάστημα της κυβέρνησης Παπαδήμα ακολουθεί η κυβέρνηση του κου Σαμαρά. Το διακύβευμα είναι μεγάλο, παρόλα αυτά με διαφορές στρατηγικές, για πρώτη φορά τον Απρίλιο του 2014 η Ελλάδα βγαίνει στις αγορές. Το ποσό, 3 δις ευρώ. Όμως η επόμενη προσπάθεια τον Σεπτέμβριο δεν ευδοκίμησε. Οι δανειστές είχαν άλλα στο μυαλό τους. Η κυβέρνηση του κου Σαμαρά μή μπορώντας να κλείσει την 4η αξιολόγηση κήρυξε πρόωρες εκλογές αφού δεν μπορεί να γίνει εκλογή προέδρου της Δημοκρατίας. Επόμενη κυβέρνηση του κου Τσίπρα. Μια αριστερή κυβέρνηση σε μία νεοφιλελεύθερη Ευρώπη. Και εδώ οι προσδοκίες μεγάλες και ο πήχης που είχε μπει προεκλογικά υψηλός. Και βέβαια το θρίλερ που βλέπουμε σχεδόν από την πρώτη εβδομάδα της εκλογής του συνεχίστηκε ή ακόμα μπορεί και να συνεχίζεται μέχρι και σήμερα.

Παρατηρούμε ότι ΟΛΟΙ βγήκαν χαμένοι. ΟΛΟΙ; Μάλλον όχι. Υπάρχουν και κάποιοι οι οποίοι ακόμα και σήμερα κερδίζουν από αυτή την περιπέτεια της Ελλάδας.

Ας πάμε πίσω στο κοντινό παρελθόν.

ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2015

Ένα ακραίο κερδοσκοπικό παιχνίδι από hedge funds βροιοκόταν σε εξέλιξη με επίκεντρο τα ελληνικά CDS που εκτοξεύθηκαν 900 μονάδες σε 2 ώρες φθάνοντας στις 3.910 μονάδες βάσης. Το

ακραίο κερδοσκοπικό παιχνίδι του 2010-2011 επαναλαμβάνεται αλλά με τα ίδια hedge funds που είχαν ακραία κερδοσκοπήσει αλλά με διαφορετικούς στόχους.

Ας τα πάρουμε τα πράγματα από την αρχή...

Τι είναι τα CDS; Συμβάσεις Μεταφοράς Κινδύνου Αθέτησης Υποχρέωσης (Credit Default Swap-CDS).

Παράδειγμα: Ένας επενδυτής αγοράζει ένα εταιρικό ομόλογο Mercedes, 10-ετούς διάρκειας, ονομαστικής αξίας 10.000.000 ευρώ και ετήσιου επιτοκίου 7%. Βάσει των παραπάνω ο επενδυτής θα παίρνει κάθε χρόνο 700.000 ευρώ επιτοκιακή απόδοση, δηλαδή θα πάρει για τα 10 χρόνια διάρκειας του ομολόγου 7.000.000 ευρώ από τόκους. Ενώ στο τέλος της 10-ετίας θα πάρει πίσω και τα 10.000.000 ευρώ, που ήταν το αρχικό κεφάλαιο που έδωσε για να αγοράσει αυτό το εταιρικό ομόλογο. Στην τσέπη του δηλαδή θα βάλει 17.000.000 ευρώ μετά από δέκα χρόνια.

Εάν ο επενδυτής επιθυμεί να ασφαλίσει το κεφάλαιο των 10.000.000 ευρώ, με το οποίο έχει αγοραστεί το συγκεκριμένο ομόλογο, από την περίπτωση πτώχευσης της Mercedes, αγοράζει ένα CDS για 10 χρόνια που το αντιστοιχεί στο συγκεκριμένο ομόλογο. Με αυτήν την διαδικασία πληρώνει ένα ετήσιο ασφάλιστρο πχ 2% επί του ασφαλισμένου ποσού. Δηλαδή πληρώνει 2% στα 10.000.000 ευρώ, ήτοι πληρώνει κάθε χρόνο 200.000 ευρώ για να είναι ασφαλή το συγκεκριμένο ομόλογο των 10.000.000 ευρώ επισίως. Ήτοι στα 10 χρόνια που είναι η διάρκεια του συγκεκριμένου ομολόγου θα έχει πληρώσει 2.000.000 ευρώ.

Ουσιαστικά ο συγκεκριμένος επενδυτής αντί να κερδίσει σε 10 χρόνια 7.000.000 ευρώ από τόκους, κερδίζει μόνο 5.000.000 ευρώ αφού πληρώνει 2.000.000 ευρώ για τα ασφάλιστρα, αλλά είναι 100% βέβαιος ότι δεν θα χάσει το κεφάλαιο του αν παρ' ελπίδα πτωχεύσει η Mercedes. Φυσικά ο εν λόγω επενδυτής θα μπορούσε να ασφαλιστεί για λιγότερα χρόνια για μικρότερο ποσό κλπ.

Ουσιαστικά πρόκειται για ασφαλιστήρια συμβόλαια τα οποία συνάπτονται προκειμένου να ασφαλιστεί έναντι πιθανής χρεοκοπίας ο επενδυτής που έχει τοποθετηθεί σε ένα εταιρικό ή κρατικό ομόλογο.

Παρ' ότι τα CDS είναι το ασφάλιστρο έναντι ρίσκου χώρας που υποδηλώνουν το μέγεθος του κινδύνου χρεοκοπίας, η ακραία κερδοσκοπία που εκδηλώνεται έχει...και επενδυτές που ποντάρουν στην παραμονή της Ελλάδας στο ευρώ.

Το 2010 με 2011 τα περισσότερα funds απλά προεξοφλούσαν την χρεοκοπία που τελικώς ήρθε με πιστωτικό γεγονός. Η οικονομική ιστορία το έχει επιβεβαιώσει.

Στο 2015 η ακραία κερδοσκοπία που εκδηλώθηκε στη μάχη των hedge funds ήταν αμφίρροπη, υπάρχουν επενδυτές που ποντάρουν στην παραμονή της Ελλάδας στο ευρώ και κάποιοι άλλοι αγοράζουν γιατί ποντάρουν στην βραχυχρόνια άνοδο των CDS χωρίς να έχουν έκθεση σε ελληνικό χρέος.

Το 2011 με το 2015 διαφέρουν στον στόχο.

Το 2011 όλοι έβλεπαν την χρεοκοπία και το 2015 όσοι κερδοσκοπούν ποντάρουν στην μη χρεοκοπία.

Είναι μεν παράδοξο αλλά στρατηγικά τα hedge funds - τα περισσότερα έχουν θέσει ποντάροντας στο ότι η Ελλάδα ΔΕΝ θα χρεοκοπήσει.

Πάντως τα κερδοσκοπικά παιχνίδια εκτόξευσαν τα CDS για την Ελλάδα μετά την εκλογή της κυβέρνησης Τσίπρα, σε πολύ υψηλά επίπεδα που είναι το δεύτερο υψηλότερο ασφάλιστρο κινδύνου παγκοσμίως.

Η επιλογή του ΝΑΙ ίσως δεν ήταν μόνο το διακύβευμα για το αν θα έμενε η Ελλάδα στην Ευρώπη. Το ΝΑΙ σημαίνει με την σειρά του ότι η μη χρεοκοπία δίνει αρκετά χρήματα σε αυτούς που πόνταραν. Δεν ξέρω αν τα μέσα μαζικής ενημέρωσης από την Ελλάδα αλλά και από όλο τον κόσμο μετά το αποτέλεσμα του δημοψηφίσματος θα κάνουν μία ανάλυση τί σημαίνει αυτό το αποτέλεσμα. Θα το μάθουμε όμως και τότε θα διαπιστώσουμε ότι τα κέρδη από αυτή την κίνηση είναι πολύ περισσότερα από όλες τις συντάξεις των ηλικιωμένων στην Ελλάδα, τους οποίους βλέπαμε μέσα από τους τηλεοπτικούς δέκτες μας να περιμένουν στις ουρές για να πάρουν την λιγοστή τους σύνταξη. Οπότε ας μην γελιομαστε. Ο χρόνος θα το επιβεβαιώσει και αυτό και η οικονομική διεθνής ιστορία θα γράψει άλλη μία χρυσή σελίδα. Το ερώτημα είναι σε βάρος και στην πλάτη ποιού;

